

SECCIÓ DE SENDERS AE TALAIA

ASCENSIÓ ALS PICS DE CASAMANYA

8 i 9 d'octubre de 2005

HORARI PREVIST (APROXIMAT)

Dissabte, 8 d'octubre

Sortida de la Plaça de l'Estació de Vilanova i la Geltrú.	8:00	h
Ponts. Descans.	10:15	h
	10:45	h
Encamp. Allotjament a l'hotel Oros.	13:00	h

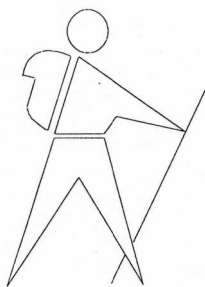
Diumenge, 9 d'octubre

Encamp. Sortida vers el coll d'Ordino.	7:15	h
Coll d'Ordino. Inici de l'excursió.	8:00	h
Llosers de Naudí. Reagrupament	8:55	h
	9:05	h
Pic Sud de Casamanya. Reagrupament.	10:05	h
	10:15	h
Pic Nord de Casamanya. Reagrupament..	10:50	h
	11:00	h
Coll d'Arenes. Reagrupament.	11:30	h
	11:40	h
Borda del Jarca. Reagrupament (autocar).	13:10	h
Sortida cap a Encamp.	13:20	h
Encamp. Dinar a l'hotel Oros.	14:00	h
Sortida cap a Vilanova.	17:00	h
Vilanova i la Geltrú.	21:00	h

Notes

Aquest horari aproximat, llevat de l'hora de sortida de Vilanova, pot ser que es modifiqui d'acord amb les circumstàncies.

Telèfon mòbil de la Secció de Senders (680102567).

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

ASCENSIÓ ALS

PICS DE CASAMANYA

8 i 9 d'octubre de 2005

DESCRIPCIÓ DE L'ASCENSIÓ

Horari Parcial	Horari Total
-------------------	-----------------

0:00	0:00
------	------

Coll d'Ordino (1983 m). El camí, ben senyalitzat, puja en direcció nord, de moment amb tendència cap a la dreta, entremig de bosc, deixant la cresta a l'esquerra. El pendent és suau però constant. Quan se surt del bosc ens acostem novament a la cresta.

0:30	0:30
------	------

Collada de les Vaques (2107 m). Seguim pel llom herbós de la cresta; la inclinació augmenta. A la dreta es destaca la petita vall del riu Urina.

0:15	0:45
------	------

Llosers de Naudí (2300 m). El senders va pujant tot fent llaçades per un sector pedregós. Després d'un petit replà el pendent se suavitza arribant a l'ampli llom calcari previ al primer pic.

0:50	1:35
------	------

Pic Sud de Casamanya (2740 m). Gran panoràmica vers el sud. Se segueix per la cresta, amb precipicis a l'esquerra, per arribar a la propera collada i ascendir al pic del mig.

Pic del Mig de Casamanya (2725 m). La panoràmica queda limitada pels dos pics veïns però hi ha interessants perspectives de la Coma Estreta i de l'Ensegur. S'ha de baixar cap al proper coll pels blocs de la mateixa cresta o bé anant una mica cap a la dreta i, tot seguit, ascendir vers el pic nord per un corredor herbós que permet superar un esglaó rocós.

Pic Nord de Casamanya (2752 m). El cim és una extensa plana amb unes curioses formacions degudes a la carstificació de la roca calcàrea. Al nord es veu el pic de l'Estanyó.

EL PRINCIPAT D'ANDORRA

Els primers vestigis de vida humana a Andorra es remunten a finals de l'última glaciació, però, segons explica la llegenda, Carlemany fundà Andorra l'any 805 en reconeixement a l'ajuda prestada pels seus habitants contra els sarraïns. L'acta de Consagració de la catedral de Santa Maria d'Urgell és el primer document conegut que esmenta, l'any 839, les parròquies d'Andorra com a feu dels comtes d'Urgell. A partir del segle XI, el poder dels bisbes d'Urgell s'estén progressivament sobre Andorra fins que l'any 1133 es reconverteix en la Senyoria Eclesiàstica.

Al segle XIII s'inicià un període de lluites i hostilitats entre els bisbes d'Urgell i els comtes de Foix (motiu de la discòrdia: la sobirania d'Andorra), que finalitzà amb la signatura de dos sentències arbitrals anomenades Pariatges (1278-1288) entre el bisbe d'Urgell, Pere d'Urg, i el comte de Foix, Roger Bernat III. La signatura d'aquestes dos sentències arbitrals estableixen la cosobirania del bisbe d'Urgell i del comte de Foix sobre Andorra: neix el Principat d'Andorra i s'assegura el seu equilibri institucional. Avui Andorra segueix essent un copríncipat, amb el bisbe d'Urgell i el president de la República Francesa com a coprínceps, en igualtat i a títol personal.

Quan el comte de Foix va esdevenir, rei de França, amb Enric IV, el títol de copríncep va passar a la corona francesa; després fou rebutjat durant la Revolució Francesa i el 1806, a petició dels mateixos andorrans, Napoleó restablí la situació prèvia. Des del segle XIX aquest títol el té el president de la República Francesa en exercici.

Els Pariatges defineixen les atribucions de cada copríncep en matèria econòmica, jurídica i militar, marquen el naixement del règim polític actual i, fins a l'any 1993, són el document de referència més important. No obstant això, des del segle XIII, l'organització política del Principat ha anat evolucionant.

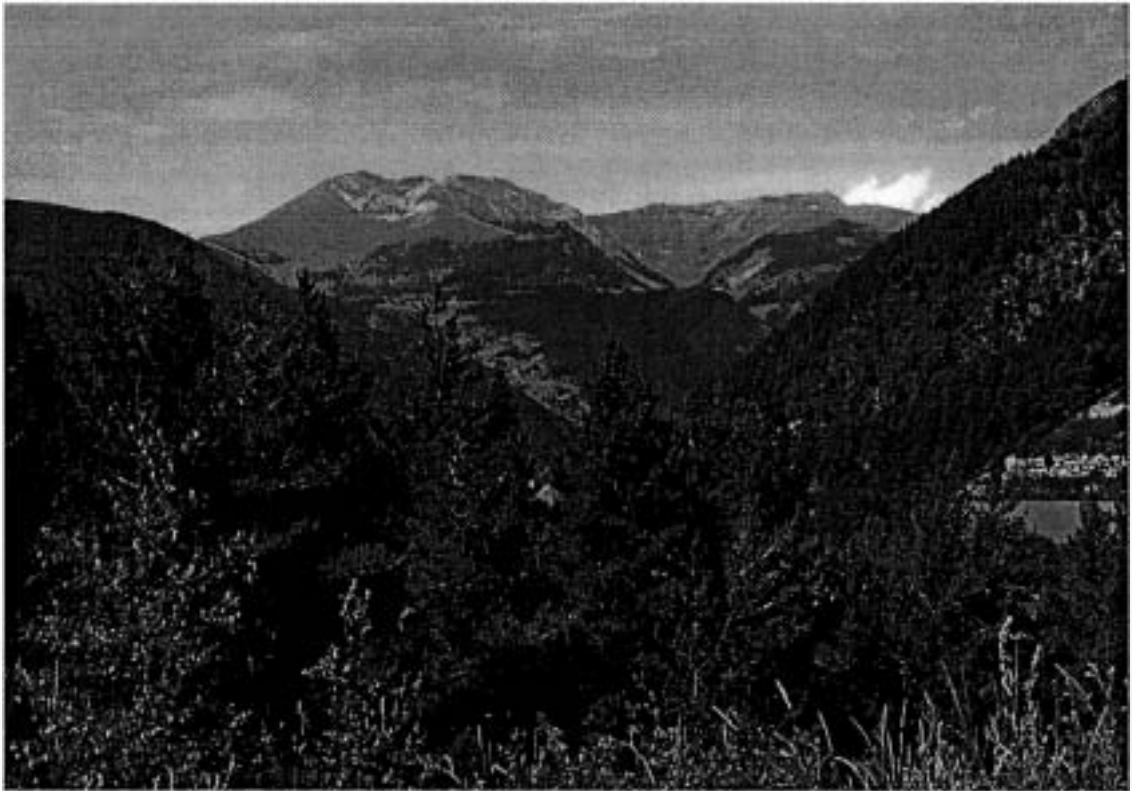
L'any 1419 els andorrans sol·liciten als coprínceps que els concedeixin el dret de reunir-se per gestionar ells mateixos els problemes de la comunitat. Es crea així el Consell de la Terra, primera forma parlamentària i predecessora de l'actual Consell General, que agrupa representants de totes les parròquies.

El 1866, la ratificació per part dels coprínceps de la Nova Reforma aporta nous canvis politico-administratius: concessió del dret de vot als caps de casa i augment del poder del Consell General en detriment de les parròquies. L'any 1933 s'adopta el sufragi universal masculí i el 1970 es concedeix el dret de vot a les dones.

Finalment, el 15 de gener de 1981 és una data important per a la història d'Andorra, ja que, a petició dels andorrans i mitjançant decret dels coprínceps, es crea el Consell Executiu, que és el Govern d'Andorra, i el seu cap és elegit pel Parlament. A partir del 1981, Andorra entra en una era de reformes que tenen per objecte adaptar les seves institucions a les exigències d'un món modern, i conservar al mateix temps la seva pròpia identitat.

Aquest procés acaba el 14 de març de 1993, amb la primera Constitució escrita d'Andorra, que converteix el Principat en un estat independent, de dret, democràtic i social, i amb una nova definició de competències de les institucions. El text constitucional se sotmet al poble andorrà mitjançant referèndum, el dia 14 de març de 1993, i un 74% dels andorrans voten sí a la Constitució. El Principat esdevé un estat de dret amb una nova definició de competències entre les institucions. Un pas important per al Principat d'Andorra va ser el seu reconeixement per part de la comunitat internacional amb l'ingrés a l'ONU el 28 de juny de 1993, pel qual esdevé el 184 país membre.

PICS DE CASAMANYA

BIBLIOGRAFIA

- ** Guia Alpina d'Andorra (Trenta itineraris).
Editorial Alpina (Granollers)(2002)
- ** Andorra. Mapa i guia excursionista. Escala 1:40.000
Editorial Alpina (Granollers)(2002)
- ** <http://www.andorraprincipat.com/intro.htm>